

Sygn. akt VII U 2743/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Ołtarzewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Alicja Jarzyna

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r. w Gdańsku

odwołania K. Ł.

przy udziale zainteresowanej E. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 10 sierpnia 2011r. nr (...)

w sprawie K. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość składek na ubezpieczenie wypadkowe

postanawia:

- 1. odrzucić odwołanie,**
- 2. zasądzić od ubezpieczonej K. Ł. na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VII U 2743/12

UZASADNIENIE

Decyzją nr 100000/451/58/2011/ USB/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Zakład(...)G. w roku składkowym obejmujący okres od 01.04.2011 r. do 31.03.2012 r. podwyższa o 50%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w wyniku analizy konta w komputerowej bazie danych ZUS ustalił, iż w składanych przez płatnika deklaracjach ZUS DRA za m-ce od 04/2011 do 07/2011 wskazano zaniżoną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,67%. Wobec powyższego na mocy art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

(Dz. U. z 2009r , nr 167 poz. 1322 z późn.zm) w przypadku gdy płatnik składek nie przekaże danych lub przekaże nieprawdziwe dane, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych tj. 3,80%.

Powyższa decyzja została doręczona wnioskodawczyni w dniu 29 września 2011r., co potwierdza zwrotne poświadczenie odbioru (zpo – k. 60 akt rentowych).

Dla wnioskodawczyni K. Ł. (poprzednio L.) termin do wniesienia odwołania od ww. decyzji upłynął tym samym dnia 29 października 2011r. r.

Odwołanie z datą 13 lutego 2012 r. od powyższej decyzji wnioskodawczyni wniosła w dniu 17 lutego 2012 r. (data stempla pocztowego – k. 4 akt rentowych – zgodnie z art. 165 § 2 k.p.c.), nie podając jednocześnie w jego treści żadnych przyczyn dotyczących opóźnienia w złożeniu odwołania, ani usprawiedliwiających uchybienie terminu. (k. 2 akt rentowych, k. 2 akt sprawy). Kolejnym pismem z dnia 12 kwietnia 2012 r. nadanym w dniu 16.04.2012 r (data stempla pocztowego – k. 6 akt rentowych) złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania wskazując , iż niedotrzymanie terminu wynikało z okoliczności od niej niezależnych. Dodatkowo wyjaśniła, iż nie wniosła odwołania w terminie, bo uznała, że decyzja z dnia 10.08.2011r. jest bezpodstawną z uwagi na złożenie korekt deklaracji w zakresie składek na ubezpieczenie wypadkowe do wysokości 2,35% a także z uwagi na otrzymane zaświadczenie o niezaleganiu w dniu 11.10.2011 r.

(vide : pismo z dnia 12.04.2012 r. k. 5 akt rentowych)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniosł o jego odrzucenie z uwagi na przekroczenie przez wnioskodawczynię terminu do złożenia odwołania. W przypadku przywrócenia przez Sąd terminu do złożenia odwołania, organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania, podając w uzasadnieniu okoliczności na poparcie swojego stanowiska (k.7 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni K. Ł. od decyzji pozwanego organu rentowego nr (...) z dnia 10 sierpnia 2011 r. jako złożone po terminie i spóźnione podlega odrzuceniu.

W myśl art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ w terminie miesiąca od dnia doręczenia odpisu decyzji.

Zgodnie z art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Z tego przepisu wynika wprost, iż do przywrócenia terminu niezbędne jest spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się.

Zgodnie z orzecznictwem, w przypadku, gdy do sądu wpływa odwołanie od decyzji organu rentowego złożone z przekroczeniem terminu określonego w art. 477⁹ § 1 k.p.c., sąd ten winien zbadać, czy przytoczone przez odwołującego się okoliczności pozwalają na uznanie, iż przekroczenie tego terminu było od niego niezależne i czy nie jest nadmierne (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2012 r., III AUa 1674/11). Odwołanie bowiem można odrzucić tylko wówczas, gdy zostało wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego (art. 477⁹ § 3 k.p.c.) (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2009 r., I UK 116/09).

W niniejszej sprawie decyzja została wydana w dniu 10 sierpnia 2011 r ., zaś odpis decyzji został doręczony wnioskodawczyni w dniu 29 września 2011 r. Natomiast wnioskodawczyni złożyła odwołanie dopiero w dniu 17 lutego 2012 r. (data stempla pocztowego – k. 4 akt rentowych) a więc po upływie trzech i pół miesięcy od ostatniego dnia

terminu do wniesienia tego środka odwoławczego w terminie. Nie może zatem budzić wątpliwości, iż przekroczenie terminu jest nadmierne.

Powyższą okoliczność (nadmierność przekroczenia terminu lub jej brak) Sąd rozpatrywał także w powiązaniu z przyczynami powstałego przekroczenia, na które we wniosku o przewrócenie terminu wskazywała wnioskodawczyni. W ocenie Sądu wskazane w przedmiotowym wniosku o przywrócenie terminu okoliczności i fakty nie uzasadniają zasadności przekroczenia terminu do wniesienia odwołania a tym bardziej nie uzasadniają tak znacznego przekroczenia terminu.

Godzi się w tym miejscu wskazać, iż wnioskodawczyni jako okoliczność uzasadniającą w jej ocenie wniosek o przywrócenie terminu powoływała subiektywne przekonanie o bezpodstawności zaskarżonej obecnie decyzji z dnia 10.08.2011 r. w związku ze złożonymi po jej wydaniu korektami deklaracji dotyczącymi składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 2,53% oraz otrzymanym z ZUS zaświadczeniem o niezaleganiu ze składkami. Podkreślenia wymaga, iż samo subiektywne przekonanie skarżącej nie może stanowić podstawy do uznania przez Sąd, iż przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

W ocenie Sądu nie sposób przyjąć, że to uwarunkowanie (uznanie bezpodstawności decyzji w powiązaniu z uzyskanym zaświadczeniem o niezaleganiu), stanowi podstawę do oceny, iż przyczyna jest niezależna od odwołującego się. Zdaniem Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób przyjąć w świetle wydanej decyzji z dnia 10.08.2011 r., iż wydane zaświadczenia o niezaleganiu z dnia 11.10.2011 r. potwierdza, iż decyzja z dnia 10.08.2011 r. nie istnieje w obrocie prawnym. Na uwagę zasługuje fakt, iż z uwagi na okoliczność, iż decyzja z dnia 10.08.2011 r. na chwilę wydania zaświadczenia o niezaleganiu z dnia 11.10.2011 r. była jeszcze nieprawomocna (ustawowy termin do wniesienia odwołania upływał w dniu 29.10.2011 r.) pozwany nie mógł wydać zaświadczenia o innej treści.

W okolicznościach sprawy nie sposób zatem przyjąć, by przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się.

Należy przyjąć, że to na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej ciąży obowiązek zachowania należytej staranności, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od strony właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Przede wszystkim wnioskodawczyni była prawidłowo pouczona o miesięcznym terminie do złożenia odwołania (2 strona decyzji – k. 57v akt rentowych). Ponadto ani w treści stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania odwołania ani we wniosku o przywrócenie terminu nie zdoła udowodnić albo co najmniej uprawdopodobnić okoliczności, iż przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Natomiast samo subiektywne przekonanie nie może stanowić argumentu przemawiającego na jej korzyść, gdyż jako przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności celem wyjaśnienia wątpliwości jakie nie wątpliwie winny pojawić się w świetle wydanej przez pozwanego organu rentowego decyzji z dnia 10.08.2011 r. oraz uzyskaniem od pozwanego pismo z dnia 11.10.2011 r. o niezaleganiu. Ta należyta staranność mogłaby przejawiać się m.in. w zwróceniu się z zapytaniem do organu o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji i uzyskaniem potwierdzenia czy decyzja z dnia 10.08.2011 r. istnieje nadal w obrocie prawnym. A takiej inicjatywy wnioskodawczyni nie przejawiała.

Tym samym przyjąć należy, iż doszło do znacznego przekroczenia terminu do wniesienia środka zaskarżenia, a także, że wnioskodawczyni nie dochowała należytej staranności w zakresie terminowego wniesienia środka odwoławczego od kwestionowanej decyzji pozwanego organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd nie ma żadnych wątpliwości, iż uchybienie terminu w złożeniu odwołania nastąpiło w rozpoznawanej sprawie w wyniku naruszenia przez wnioskodawczynię miernika obiektywnej staranności i ze znacznym jego przekroczeniem a zatem na mocy art. 477⁹ § 3 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

W punkcie II postanowienia Sąd Okręgowy, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 3 ust. 1 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 r. poz.

490 z późn. zm.), zgodnie z wnioskiem pozwanego (odpowiedź na odwołanie k. 7 akt sprawy), obciążył ubezpieczoną K. Ł. jako stronę przegrywającą, kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w wysokości 60 zł, zasądzając je w stawce minimalnej, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień zawłości sprawy, nakład pracy pełnomocnika oraz jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i dokonania jej rozstrzygnięcia.

/-/ SSO Maria Ołtarzewska